

तथा,—

“शिरःशयं विष्णुमन्त्रे शिवमन्त्रे चरं शुभम् ।
द्विःस्वभावगतं जयं शक्तिमन्त्रे प्रशस्यते ॥”

अगस्त्यसंहितायाम् ।

“त्रिवेदायगताः पापाः शुभाः केन्द्रविकोऽगस्त्यः ।
दीक्षायास्तु शुभाः सर्वे बन्धुकाः सर्वनाशकाः ॥”

अथ पञ्चनियमः ।

“शुक्लपक्षे भवेद्दीक्षा लङ्घ्योऽप्यपचमादिनात् ।
निर्विघ्नेष्वपि मासेषु विशेषो मुनिभेदेतः ॥”

रत्नावल्याम् ।

“बह्वी भाद्रपदे इमे तथा लङ्घ्यचतुर्दशी ।

कार्तिके नवमी शुक्ला मार्गे शुक्ला तृतीयिका ॥

पौषे तु नवमी शुक्ला माघे शुक्ला चतुर्थिका ।

फाल्गुने नवमी शुक्ला चैत्रे कामचतुर्दशी ॥

वैशाखे चाक्षया चैव ज्येष्ठे दशहरा तिथिः ।

आषाढे पञ्चमी शुक्ला आश्वी लङ्घ्यपञ्चमी ॥

एतानि देवपञ्चाङ्गि तीर्थकोटिफलं लभेत् ।

अथ दीक्षा प्रकर्तव्या न मासश्च परीक्षयेत् ॥

न वारं न च नक्षत्रं न तिथ्यादिकदूषणम् ।

न योगकरश्चैव शङ्करश्च न भावितम् ॥”

अथ च मतम् ।

“चैत्रे चयोदशी शुक्ला वैशाखेकादशी चिता ।

ज्येष्ठे चतुर्दशी लङ्घ्या आषाढे नागपञ्चमी ॥

आश्वीकादशी भाद्रे रोहिणीसंहितादमी ।

आश्विने च महापुण्या महादशम्यमीदृहा ॥

कार्तिके नवमी शुक्ला मार्गशीर्षे मिते तथा ।

पौषे चतुर्दशी पौषे माघेऽप्येकादशी चिता ॥

काश्येन च चिता बह्वी चैति कालविनिर्णयः ॥”

योगिनीतन्त्रे ।

“अयने विद्युवे चैव ग्रहणे चन्द्रसूर्याः ।

रविसंक्रान्तिदिवसे युगाद्यायां सुरेश्वरि ! ॥

मन्वन्तरासु सर्व्वासु महापूजादिने तथा ।

चतुर्थी पञ्चमी चैव चतुर्दश्यादमी तथा ॥

तिथयः शुभदाः प्रोक्ता दीक्षाग्रहणकर्तव्यम् ॥”

इत्यादिवचनात् चतुर्दश्यादमीति शक्तिविषयम् ।

चतुर्थीति गणेशविषयम् । तत्तत्कल्पोक्तत्वात् ।

“निन्दितेष्वपि मासेषु दीक्षायां ग्रहणे शुभा ।

सूर्यग्रहणकालस्य समानो नास्ति भूतले ॥

विशेषतो महादेवि । दीक्षायग्रहणकर्तव्यम् ।

तत्र यद्वयत् कर्तं सर्वमनन्तफलदं भवेत् ॥

रविसंक्रमणे चैव सूर्यस्य ग्रहणे तथा ।

तत्र लग्नादिकं किञ्चिन्न विचार्य कथञ्चन ॥

रविसंक्रमणे चैव नान्यदन्वेष्टितं भवेत् ।

न वारतिथिमासादिशोधनं सूर्यपञ्चङ्गम् ॥”

एवं चन्द्रग्रहणेऽपि । तथा रुद्रयामले ।

“न कुर्याच्छाक्तिकीं दीक्षामुपरक्ते विभावसौ ।

न कुर्यादेष्वर्वां तान्ति यदि चन्द्रमसो ग्रहः ॥”

एतच्च गोपालश्रीविद्योतरविषयम् ।

“अतोऽपु पुण्ययोगेषु ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ।”

इति गौतमीयात् ।

“सूर्यग्रहणकाले च नान्यदन्वेष्टितं भवेत् ॥”

इति योगिनीतन्त्रद्वयाच्च ॥ ७ ॥

तारादौ तु विशेषो यथा,—

“दीक्षाकालं प्रवक्ष्यामि नीलतन्त्रादुत्तरतः ।

लङ्घ्यपक्षस्य चाष्टम्यां शुभे लये शुभे चये ॥

पूर्वभाद्रपदा युक्ते मित्रतारादिष्वयुते ।

अथवा अतुराधायां रेवत्यां वा प्रशस्यते ॥

जानीयाच्छोभनकालं मन्त्रस्य ग्रहणं प्रति ।

इमे चैव विशेषेण कार्तिके च विशेषतः ॥”

यामले ।

“श्रीपरा कालीबीजानि लोपो दौर्गन्धयो मनुः ।

सूर्यस्योपग्रहे लम्बो दृष्ट्यां सुक्तिफलप्रदः ॥

अमावास्या सोमवारे भौमवारे चतुर्दशी ।

सप्तमी रविवारे च सूर्यपञ्चम्यतैः समा ॥”

कुलार्णवे ।

“सप्तमी रविवारे च सोमे दशम्यतैश्च च ।

चतुर्थी कुजवारे च अरुणे च दशम्यतैः ॥

देवपञ्चम्या म्रियास्तासु दीक्षां समाचरेत् ॥”

यामले ।

“पुण्यतीर्थे कुरुष्वेच्च देवीपीठचतुष्टये ।

प्रयागे श्रीगिरौ काश्चां कालाकालं न प्रोषयेत् ॥”

विष्णुयामले ।

“देवीबोधं समारभ्य यावत् स्थानवती तिथिः ।

कृता तासु बुधेर्दोषा सर्व्वाभीष्टफलप्रदा ॥

शुक्लपक्षे विशेषेण तत्रापि तिथिररुमी ।

तत्रापि शारदी दुर्गा यत्र देवी गृहे गृहे ॥

तत्र दीक्षा प्रकर्तव्या मासार्चादीन् प्रोषयेत् ॥”

तथा ।

“बोधने चैव नृमायाः कालाकालं न प्रोषयेत् ॥

अशोकाद्यादमी यत्र रामास्या नवमी तथा ।

लम्बे वाप्यथालम्बे यत्र स्वातिधिररुमी ॥

गुरोराश्वारूपेण दीक्षा कार्या विशेषतः ॥”

समयाचारतन्त्रे ।

“युगाद्यायां जन्मदिने विवाहदिवसे तथा ।

विधवायनयोर्दन्धे नैव किञ्चिद्विचारयेत् ॥”

तथा,—

“शिवानाहूय गुरुणा लङ्घया दीयते यदा ।

तदा लग्नादिकं किञ्चिन्न विचार्य कथञ्चन ॥

सर्वे तारा ग्रहाः सर्वे नक्षत्राणि च राशयः ।

यस्मिन्नहनि सन्त्यो गुरुः सर्वे शुभावहाः ॥”

सारसंग्रहे योगिनीतन्त्रे च ।

“ग्रहणे च महातीर्थे नास्ति कालस्य निर्णयः ।

गयायां भास्करचैत्रे विरजे चन्द्रपञ्चमे ॥

चट्टले च मतङ्गे च तथा कन्याश्रमेऽपि च ।

न गङ्गीयाततो दीक्षां तीर्थेऽन्वेष्टेऽपि पात्र्यति ॥”

वाराहोक्तम् ।

“शुक्रोऽस्तौ यदि वा दृष्टो गुल्फादित्यो भवेद्यदि ।

मेघवृश्चिकसिंहेऽपि तदा दीपो न विद्यते ॥” ॥

महाविद्यासु सर्व्वासु कालादिविचारो नास्ति ।

तदुक्तं सुरुमालातन्त्रे ।

“कालादिशोधनं नास्ति न चानिन्नादिदूषणम् ॥”

अथ मालानिर्णयो मालाग्रन्थे द्रष्टव्यः । पुर-

श्चर्यं तच्छब्दे द्रष्टव्यम् । कलावतीदीक्षा कला-

वतीग्रन्थे द्रष्टव्या ।

अथ पञ्चायतनीदीक्षा । यामले ।

“भवानींशु यदा मध्ये ऐशान्यामभ्युतं यजेत् ।

आग्नेयां पार्वतीनाथं नैर्ऋत्यां गणनायकम् ॥

वायव्यां तपनचैव पूजाक्रम उदाहृतः ।

यदा तु मध्ये गोविन्दं ऐशान्यां शङ्करं यजेत् ॥

आग्नेयां गणनायकं नैर्ऋत्यां तपनं तथा ।

वायव्यामभिकाचैव भोगमीशैकभूमिकाम् ॥

शङ्करश्च यदा मध्ये ऐशान्यामभ्युतं यजेत् ।

आग्नेयां तपनचैव नैर्ऋत्यां गणनायकम् ॥

वायव्यां पार्वतीचैव स्वर्गमोक्षप्रदायिनीम् ।

आदित्यश्च यदा मध्ये ऐशान्यां शङ्करं यजेत् ।

आग्नेयां गणनायकं नैर्ऋत्यां केशवं यजेत् ॥

वायव्यामभिकां देवीं स्वर्गसाधनभूमिकाम् ॥

गणनाथं यदा मध्ये ऐशान्यां केशवं यजेत् ।

आग्नेयामीश्वरचैव नैर्ऋत्यां तपनं तथा ॥

वायव्यामीश्वरीचैव पूजयेन्मोक्षसाधनीम् ।

स्वस्थानवर्जिता देवा दुःखशोकभयप्रदाः ॥”

तथा च गणेशविमर्शिण्याम् ।

“शम्भौ मध्यागते हरौ हरभूदेवो हरौ शङ्करे

भास्वे नागसुता रवौ हरगणेशानामिकाः

स्थापिताः ।

देव्यां विष्णुहरैकदन्तरवयो लम्बोदरेऽजेश्वरे

नार्याः शङ्करभागतोऽतिमुखदा यस्तास्तु ते

हानिदाः ॥”

रामार्चनचन्द्रिकायां गौतमीये च ।

“यदा तु मध्ये गोविन्दं आग्नेयां गणनायकम् ।

नैर्ऋत्यां हंसमभ्यर्च्य वायव्यामर्चयेच्छिवाम् ॥

ऐशान्यां शङ्करं चैव भोगमीशफलप्राप्ये ॥” इति ।

यदङ्गदेवतायाः पूजने आग्नेयादौ गणेशादि-

पूजनमुक्तं तद्रामगोपालविषयमिति केचित् ।

वस्तुतो वैकल्पिकमिति सम्प्रदायः । एतेषां

पूजनम् गौतमीये ।

“गन्धादिभिरथाभ्यर्च्य घट्टङ्गाचैर्नमेव च ।

विश्रुतलो जपेन्मन्त्रं नमस्कृत्य समापयेत् ॥” ॥

अङ्गदेवतापूजाकालस्तु पीठपूजानन्तरम् ।

तथा च सनत्कुमारतन्त्रे ।

“पीठस्थाचैर्नमस्कृत्य देवयजनं प्राणप्रतिष्ठा तथा

आङ्गानं निजमुद्रिकाविरचनं ध्यानं प्रभोः

पूजनम् ॥”

यत्तु देवे पुण्याङ्गलिं दत्त्वा अङ्गदेवान् समर्चयेत् ।

तत्तु प्रतिष्ठितयन्त्रादिविषयम् ॥ ७ ॥

यन्त्रातिरिक्ताधारे पूजने तु कुलावल्याम् ।

“एकपीठे एषकपूर्णा विद्या यन्त्रं करोति यः ।

अङ्गाङ्गलं परित्यज्य देवताप्राप्तमाप्नुयात् ॥”

एवञ्च ।

“आवाह्य देवतामन्यामर्च्यस्त्वं देवताम् ।

उभाभ्यां लभते श्रापं सन्नी तरलदुर्मेति ॥”

तदेतदतिरिक्तविषयम् ॥ ७ ॥

सर्व्वेवामङ्गमन्त्राणां विहादिविचारो नास्ति ।

तथा च,

“विहादिविषयं नैवां अङ्गले सति राजव

श्रामादौ तु पञ्चायतनाभावः ।